

Ο ΒΟΛΒΟΣ ΕΝΟΣ ΚΡΙΝΟΥ.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΠΕΡΙ ΕΝΟΣ ΕΞΟΡΙΣΤΟΥ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Παῦλος ὁ 1ος εἶχε μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν του ἕνα, ὅστις διὰ τὴν γενναϊότητα καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν πατρίδα εἶχε προαχθῆ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ. Ὁ Βαρῶνος Μόλδοφ, διότι τοῦτο ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ συνταγματάρχου, θὰ ἐπροβιβάζετο εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, ἂν δὲν ἐπέσυρε καθ' ἑαυτοῦ τὸν φθόνον καὶ τὴν ἀντιζηλίαν μερικῶν ἐκ τῶν αὐλικῶν, διὰ τῶν ραδιουργιῶν τῶν ὁποίων διωρίσθη φρουράρχος τοῦ φρουρίου Νότεμπερ, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν ὡς φυλακὴ τῶν πολιτικῶν καταδικῶν.

Εἰς τὸ ἀπόκεντρον καὶ ἔρημον ἐκεῖνο μέρος ὁ Βαρῶνος, ἂν καὶ νέος, ἤρχισε νὰ χάνῃ τὴν ζωηρότητα καὶ τὸ χαροποιόν, τὰ ὁποῖα ἐχαρακτῆριζον αὐτόν.

Τὰ ὄνειρά του περὶ προβιβασμοῦ καὶ δόξης ἠφανίσθησαν εἰς τὴν μονότονον ζωὴν, τὴν ὁποῖαν ἦτο ἠναγκασμένος νὰ διέρχεται εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, θὰ κατεκυριεύετο δὲ ἐντελῶς ὑπὸ μελαγχολίας, ἂν δὲν εἶχε νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ θησαυροῦ, τὸν ὁποῖον εἶχε κληροδοτήσει εἰς αὐτόν ἡ ἀποθανοῦσα σύζυγός του — τῆς μικρᾶς θυγατρὸς του *Ἐλένης*.

Χάριν αὐτῆς ἐξηκολούθει καθ' ἑκάστην νὰ πράττῃ τὸ καθήκον του μὲ εὐθυμίαν καὶ φαιδρότητα, διὰ δὲ τοῦ φιλανθρώπου τρόπου του πρὸς τοὺς φυλακισμένους, ἐκέρδησε τὴν ἀγάπην αὐτῶν. Τόσον καλῶς καὶ τόσον ἀμερολήπτως ἐξεπλήρωνε τὸ καθήκον του, ὡς φρουράρχος, ὥστε οἱ ἐχθροὶ του δὲν εὗρισκον τίποτε νὰ τὸν κατηγορήσουν καὶ τὸν βλάψουν πλέον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα.

Μεταξὺ τῶν φυλακισμένων ἦτο καὶ νεανίας τις ὅστις εἶχε σταλῆ διὰ τὴν ἀθυροστομίαν καὶ τὰς φιλελευθέρους ἰδέας του. Ὁ νέος οὗτος ὠνομάζετο πρίγκηψ Βαλκίνσκιος καὶ ἀνῆκεν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας οικογενεῖας τῆς Ῥωσσίας.

Ἐπὶ δύο ὀλόκληρα ἔτη ὁ νέος οὗτος πρίγκηψ ἐστενοχωρεῖτο καὶ ἐμαραίνετο ἐντὸς τοῦ φρουρίου τούτου ἀναμένων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ν' ἀνακληθῆ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ νὰ ἐλευθερωθῆ.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ συγγενεῖς του ἦσαν καὶ πλούσιοι καὶ ἰσχυροὶ, κατ' ἀρχὰς τὸ ἐπῆρεν ἀψήφιστα, διότι ἦτο βέβαιος, ὅτι αὐτοὶ θὰ μετεχειρίζοντο ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅσῳ μᾶλλον τὸν παρεκάλουν νὰ τὸν συγχωρήσῃ καὶ τὸν ἐλευθερώσῃ, τόσῳ μᾶλλον καθίστατο δυσκολώτερος, καὶ ἐπὶ τέλος τὸς ἐμ-

πόδισεν ἀπὸ τὸ νὰ τῷ ἀναφέρωσι καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά του!

Ἄμα ἔφθασεν ἡ εἰδήσις αὕτη εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ νέου πρίγκηπος, κατεκυριεύθη ὑπὸ τρομερᾶς μελαγχολίας καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἠσθένησεν.

Ὁ φρουράρχος Μόλδοφ καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὴν οικογένειάν του ἔλαβε μεγάλην πρὸς αὐτὸν συμπάθειαν καὶ δὲν ἐφήρμοζεν εἰς αὐτὸν τὸν κανονισμόν τοῦ φρουρίου, ὅστις ἦτο πολὺ αὐστηρός· ἀλλὰ τὸν μετεχειρίζετο μὲ ἐπιείκειαν, καὶ μάλιστα τὸν προσεκάλει συχνὰ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν ἄφινεν ἐλεύθερον νὰ ἀπερνᾷ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκεῖ μετὰ τῆς μικρᾶς κόρης του.

Αὐτὸς ὁμως ἀντὶ νὰ ἦναι εὐγνώμων διὰ τὰς περιποιήσεις τοῦ φρουράρχου καὶ νὰ ὑπομένη ἀγογγύστως τὴν θέσιν του, ἐπωφεληθεὶς τὰς σκοτεινῆς ἐσπέρας, ἐνεδύθη τὴν στρατιωτικὴν στολὴν τοῦ φρουράρχου καὶ προσεποιήθη ὅσον καλῶς τὸ βᾶδισμα καὶ τὰς λοιπὰς κινήσεις του, ὥστε ἐξηπάτησε τοὺς σκοποὺς καὶ οὐ κατάρθωσε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ φρουρίου.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΙΛΗ ΜΟΙ « ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ. »

Αἰτία καὶ θεραπεία τῆς διαφθορᾶς τῆς φύσεως, καὶ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Πόσον διεσθάρ' ἡ φύσις, Τῶν ἀνθρώπων παντελῶς, Κ' ἡ καρδία των ἐπίσης Δολερὰ εἶν' ἐντελῶς, Ἐνεκεν τῆς ἀμαρτίας Τῶν Προγόνων τῆς φρικτῆς, Τῆς αὐτῶν παρανομίας Θείας ἐντολῆς ῥητῆς.	Δύναται νὰ πράξῃ τι, Κ' ἡ τῶν Ἀρχαγγέλων φύσις Εἰς αὐτὸ ἀδυνατεῖ.
Ἄρα ἡ κληρονομία Εἶναι Προπατορικῆ. Πᾶσι δὲ κοινῆ, ὁμοία Τοῖς ἀνθρώποις, γενικῆ.	Μόνος ὁ Θεὸς τὸ πράττει Ὁ τῶν ὄλων ποιητῆς, Τοὺς δυστήνους ἀπαλλάττει Καταδικῆς τῆς φρικτῆς, Ναί, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου Τοὺς βροτοὺς ἀναγεννᾷ, Τοὺς ποιεῖ φωτὸς τοῦ θεοῦ Τέκνα, κτίσματα καινά.
Τίς λοιπὸν θὰ ἀπαλλάξῃ Τοὺς δυσμοίρους ἐξ αὐτῆς; Ποῖος θὰ ἀποτινάξῃ Τὸν βαρὺν ζυγὸν αὐτῆς;	Ὅθεν δεῦτε δεηθῶμεν Τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Θεοῦ, Ὅπως ἐλευθερωθῶμεν Τοῦ δεινοῦ, σκληροῦ ζυγοῦ, Χάρτι τε καὶ ἀξίᾳ Τῆ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Καὶ Αὐτοῦ τῆ μεσιτεῖα Τοῦ ἐνδόξου Ἀντρωτοῦ.
Ἄνθρωπος οὐδεὶς βεθαίως Εἶν' εἰς τοῦτο ἱκανός, Πᾶθει τῷ κοινῷ μοιραίως Ἄν καὶ οὗτος κοινωνός· Οὐδ' Ἀρχάγγελος ἐπίσης	Ἐν Κων/πόλει Κ.

Τὸν ἀνωτέρω ὕμνον μᾶς ἀπέστειλεν ὁ καλὸς φίλος τῶν παιδιῶν καὶ πρώην συνεργάτης μας κ. Γ. Καζάκος, ὅστις μὲν ἄλλοις χάριτι θεῆς διεσώθη ἐκ μεγάλης ἀσθενείας. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὅπως ἔταν συνειργάζετο μεθ' ἡμῶν οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ λησμονῆ τοὺς μικροὺς συνδρομητάς τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ἀφοῦ εἶχε τὸ χάρισμα τοῦ στιχογραφεῖν!